

SCÉNÁŘ REPORTÁŽE VENDULY AUSTOVÉ

„Chtěla bych Vám vyprávět vzpomínky malé Vendulky Austové, která se narodila 16. srpna 1944 v Praze v Břevnově.“

Takhle začíná svůj příběh Václava Austová, které všichni říkají Vendulka. Od malička se věnovala herectví. Její dětskou hereckou kariéru zahájilo náhodné setkání v tramvaji. Tehdy ji vybrali do filmu Mikoláš Aleš. Dále hrála taky například ve snímku Měsíc nad řekou. Přestože měla šťastné dětství, její tatínek měl problémy s STB.

Byli jsme s maminkou a tatínkem na procházce... odvezli ho pryč.

Než Václava Austová s maminkou dorazily domů, kam vtrhla domovní prohlídka, tatínek už uklízel a jen se smál.

A maminka říká „no prosím tě, jak se můžeš smát, vždyť sou to blbci, vždyť tady nemohli nic najít, všechno je dobře schovaný.“

Tento příběh dopadl dobře, ovšem její tetu Priscilu zavřeli do vězení jen kvůli tomu, že byla jeptiška. Mohly se s ní vídat jen dvakrát za rok přes okénko. Pod ním jí směly pouze podat ruku. Aby jí tajně předaly i něco na přilepšení, Václava Austová zaujala pozornost bachařky.

„Tak já jsem spustila básničku, říkala jsem pomalu a krásně a dlouze a mezi tím maminky prostrčila aspoň tabulku čokolády tím vokýnkem.“

Uběhlo několik let a čekala druhé dítě. Pak přišel srpen 1968 a okupace Československa.

„No tak já teď dvě děti na krku tak co jsem mohla dělat, jsem se spojila s dalšíma kamarádama, jestli teda něco budeme podnikat a bylo nám řečeno že je potřeba abychom večer v noci přendaly cedulky na ulicích, protože se tady motaj nevyznaj se tady a že je potřeba jim znesnadnit cestu na hrad, prostě do důležitých budov“

Václava Austová měla velmi blízkého kamaráda Milana Kadlece přezdíváného Vencu. Jednoho dne se dozvěděla, že je Venca nezvěstný. Měl jet za matkou do nemocnice, ale místo toho jel do Italské ulice s vlajkou v ruce podpořit náš národ.

„Bohužel se dostal do situace, kdy tam stříleli po lidech, lidi po nich házeli dlažební kostky na ty tanky, A oni vystřelili. Jestli to byla vzduchtlaková vlna? Rodiče potom dostali bundu prostřelenou. Do dneška asi není úplně jasný jak zemřel, ale prostě zemřel.“

ELIŠKA: Jeho pohřeb se uskutečnil 27. srpna na hřbitově u svatého Matěje.

„Když pohřeb skončil tak venku na nás čekal ozbrojený transportér připravený i střílet. Tam taková babička před nás klekla a prosila nás: „Děti prosím vás sundejte si ty šátky, protože voni voni střílejí všude je jim to jedno až uvidí, že tam máte smuteční pásku na šátku tak oni po vás budou střílet.“ Tak jsme sundali šátky a řekli jsme si, že ten šáteček červený od téhle chvíle znamená Vencovu smrt. A že o něm budeme vždycky vyprávět, že na něj nikdy nezapomenem.“

I v těžkých chvílích se Václava Austová celý život řídila tímto mottem.

„Všechno se nemusí podařit na poprvé, ale nesmí se to vzdát.“